HADE NJURLIDANDE OCH FANN LINDRING

Varför Clovisse Bouchard prisar Dodd's Kidney Pills.

Hon led av svåra smärtar i njurarna, men efter att ha begagnat Dodd's Kidney Pills försvunno plågorna.

Mistassini, Que., d. 29 mars. (Speciellt). — "Jag var oförmögen att arbeta på grund av de svåra plågorna i min rygg", säger Madam Clovisse Bouchard, en välkänd innevånare härstädes. "Jag begagnade ett par burkar av Dodd's Kidney Pills, och var åter arbetsduglig. Efter att ha fortsatt med att taga dessa piller, försvunno mina plågor totalt".

Det är dylika uppgifter som gjort Dodd's Kidney Pills till den hemmedicin som den är runt hela Canada.

Den tillfredsställelse, som Dodd's Kidney Pills ger som ett läkemedel för njurlidande, bevisas av det stora antal personer som alltid ha dem på hand. De ha erfarit, att rätta metoden för att undvika svårartade former av njurlidanden, såsom reumatism, sockersjuka, vattusot och hjärtfel är att avlägsna de första symptomerna av njurlidande.

Utfråga er granne om ej Dodd's Kidney Pills läker och stärker njurarna

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. F. M. DAHL, Manager. 'PHONE A 9911.

G. H. SILVER, Redaktör.

Telephone: A 2011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halft år i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Halt år till Sverige	3.00
Helt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Denna sätten, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 5 gånger. $1.50
Dödsannonser med svart ram och köra... 1.50
Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 29 Mars, 1923.

BETALAR det sig att ha förbud? frågar Minneapolis Journal i en redaktionsartikel, som den för någon tid sedan publicerade, och lämnar därvid en del upplyysningar och statistiska uppgifter, som torde vara rätt så intressanta även för oss.

Enligt uppgifter, som lämnats av justitiedepartementet, har enforceringen av förbudet i Staterna kostat omkring fjorton miljoner dollars årligen. Det rapporteras ävensä, att hälften av domarenas och distriktsadvokaternas tid är upptagen med att handhava lönnkrögeri och lönnförsäljningsåklagelser. De våta äro naturligtvis färdiga att med anledning härav insistera, att landet ej har råd att kosta på så mycket på "ett förbud, som icke förbjuder."

På den andra sidan av "the ledger" måste emellertid uppgivas en del iakttagelser, som bl. a. David Lawrence, en journalist, som företagit en omfattande och opartisk studie av förbudet, gjort, nämligen att krogen såväl som brännerierna äro försvunna. Miljontals dollars ha alltså placerats i andra produktiva företag.

Brott, som direkt föranletts av rusdrycker, ha sjunkit i antal från 30 till 60 procent, och i vissa samhällen till 90 procent. Många fängelser och fattighus, vars uppehåll förr tog enorma summor, ha antingen delvis eller fullständigt tömts.

Bankdeponeringar ha visat en överraskande ökning. National Bank i sin rapport till "The Comptroller of Currency" visar en ökning av tre fjärdedels million nya bankkonton med en ökning i sparkasseinsättningar av 88 miljoner dollars. Detta tyder ej på att förbudet bringat med sig fattigdom. I ekonomiskt avseende har det adertonde **amendementet en god** sida att uppvisa. Dess kreditsida uppväger lätteligen debetsidan. Och ingen kan mäta det goda, förbudet åstadkommit genom lyckligare hem, renare samhällen och städer.

Men, för argumentets skull, antag, att förbudet var en dyrbar historia. Vem kan uppvisa en ekonomisk och moralisk reform, som tillkommit utan kostnader och uppoffringar? Ett faktum är, att dess nytta till fullo uppväger omkostnaden. Besinna, vilka summor av egendom och liv, slavhandelns avskaffande **krävde! Besinna** de förluster, som introduceringen av arbetsbesparande maskineri medfört!

Rättänkande amerikaner, avslutar tidningen sina reflektioner, vill säkerligen vara överens med president Harding, att tiden ej är inne, då det amerikanska folket är villigt att upphäva förbudet.

FÖR NAGON TID sedan återgåvo vi en artikel rörande förbudsfrågan, som publicerats i One Big Union Bulletin. I senaste numret av denna tidning finna vi, att en arbetare tagit sig illa vid av Bulletins ståndpunkt och framhåller, att förbudskampanjen är "part av en stor, tyst kampanj, förd av kapitalismen mot arbetarna. — ett slutligt försök att lamslå dem, innan de bli för starka."

Han gör en hel del rätt riktiga anmärkningar rörande den i pressen i Staterna såväl som här i landet pågående propagandan, som går ut på att inbilla arbetsklassen, att allting är bra som det är, som talar om fattigdomens poesi, arbetarens skyldignet mot stat och samhälle, — all denna giftpropaganda, som avser att fördunkla arbetarnes blick på de problem, som konfrontera dem, men det synes oss, som hans egen blick är rätt grumlig, då han finner förbudskampanjen vara part av en dylik propaganda. Han påpekar också, att i Canada och F. S., varest vi ha förbud, arbetarrörelsen är tämligen svag, medan senaste valen i England visa, att arbetarna därstädes framrycka till en betydande maktställning. Tydligen söker han av dessa två fakta, — som otvivelaktigt äro korrekt rapporterade, — att hopkonstruera den logiken, att framgångarna i England få tillskrivas **engelsmännens supfrihet**, medan arbetarnas förluster och nederlag å den amerikanska kontinenten få föras på förbudets konto! Det är i sanning en rätt skön logik! Själva tro vi ej, att förbudet kan förorsaka en hastig, omedelbar förbättring i dessa förhållanden, d. v. s. i att göra arbetarna mera klassmedvetna, men vi tro, att nyktra hjärnor ha lättare för att anamma de nyare idéer, som våra arbetaragitatorer sprida, än de av spritångor fördunklade hjärnorna. Vi tro ej, att en verkligt klassmedveten arbetare, som ej dikteras av ett personligt spritbegär, kan förneka detta. Vi skola tillåta oss att åter citera O. B. U. B. och samtidigt ge den ett berättigat erkännande för dess konsekventa hållning i denna sak.

Den skriver bland annat:

"I Förenta Staterna såväl som annorstädes ha vi just erfarit en nedgång inom arbetarrörelsen, och under denna har kapitalismen ej skytt några medel för att befrämja sina syftemål. De funno arbetarna svagt organiserade i fackliga organisationer, vars fackföreningar voro absolut oförmögna att bemöta deras anfall. Att tro, att förbudet kunde förändra denna situation, är minsann bra dumt resonnerat!

Men denna situation vill ej fortfara att existera alltid. Så småningom komma arbetarna att vidtaga korrekta handlingar; — anser nu Grigsby (korrespondenten, som ingett svaromålet), att arbetarna ha lättare att fatta sin ställning inom samhället genom att vara i tillfälle att förgifta sig själva med rusdrycker? Tror han icke, att en nykter arbetsklass har en mycket bättre utsikt att avancera och befrämja sina intressen än en drucken?"

Sedan O. B. U. B. återupprepat, vad den förr sagt med avseende å detta spörsmål, där tidningen undrar, varför ej arbetarna höja lika indignerade rop mot kapitalisterna för andra "luxuries," som de äga, men vilka förvägras arbetarna, — framhåller den som sin mening, att den ej kan förstå, hur en arbetarorganisation, som är värdig sitt namn, kan inta en annan ställning i denna fråga, än den, som O. B. U. B. intager. Vari vi av hela vårt hjärta instämma.

Som slutkläm redogör den för de mexikanska kommunisternas nyligen gjorda ställnigstagande, varom vi på annat ställe i dagens nummer redogöra. —

NAGON sade för en tid sedan något om att farmareorganisationerna borde avhålla sig från att taga del i de puritanska förbudssträvandena — att de borde befatta sig med ekonomiska och ej med moraliska frågor! Nu anse vi, och säkerligen många med oss, att förbudsproblemets ekonomiska sida är av lika stor betydelse som dess moraliska, och detta ha farmarna haft alltför sorglig erfarenhet av i det förflutna för att ej veta det. Det är ej endast sentimentalitet, som dikterar farmarnas obestridda aversion mot rusdryckshanteringen. Vad vetepriserna beträffar, så kan ingen, oss veterligt, minnas, att de voro bättre under den tid, då krogsystemet florerade som bäst. För övrigt — om den nu är en moralfråga, som ej bör sysselsätta farmare- och arbetarerörelsen — varför då så ofta sysselsätta därmed? —

— Har du läst din aftonbön ordentligt?

— Ja, det gjorde jag medan jag borstade tänderna för att spara tid.

Arbetsförhållandena i Sverige

För S.C.T. av Albin Johanson.

S.C.T:s redaktör har bett mig nedskriva litet angående arbetsförhållandena och tiderna i Sverige, och då han dessutom i ett föregående nummer tagit sig friheten meddela läsekretsen, att jag redan lovat detta, vill jag göra ett försök. Något objektivt klarläggande kan det tyvärr inte bli, enär jag saknar det nödvändigaste materialet, statistik och dyl., utan blir det endast ur minnet, och i stora drag.

I Sverige var förhållandet under kriget, och då hälst under dess sista år, i likhet med andra länder, en penningens tid. Det var bildlikt talat en uppsjö på pengar. Industrin formligen skövlade in rikedomar. Sak samma vilken gren man pekar på, allt gick att sälja till svindlande priser, och som en följd därav uppväxte det ena kristidsföretaget efter det andra, och där helt nya anläggningar icke skapades, företogs utvidgningar, som kostade stora pängar. Det är givet, att arbetsförtjänster under sådana förhållanden skulle gå upp, och det var i regel inte så värst svårt att underhandla med arbetsgivarna, varken då det gällde löner eller andra förmåner. Det kan vara skäl i att i detta sammanhang nämna 8-timmars lagen. Visserligen var det riksdagen, som beslutade densamma, men utan fackorganisationerna och högkonjunkturen, kan man vara säker på att det inte lyckats. Emellertid var inte de höga avlöningarna så mycket att hurra för, på grund av att levnadsomkostnaderna sprungo upp i jämnhöjd i nära nog hastigare tempo. Visserligen sattes maximumspris på en hel del levnadsförnödenheter, men detta hade inte åsyftad verkan, på grund av en mycket starkt utpräglad "jobbing" med allting, varför man fick betala i regel från två till tredubbla priset. I annat fall fick man hålla till godo med att vara utan.

Den mäst sorgliga följd av denna svindlande tid var, att tusentals arbetare, som förut hållit sig till jordbruket lämnade detta och blevo lockade till fabrikerna och städerna. Och så kom bomben, som skulle lamslå alltsammans. Det tog slut på kriget, och därmed syntes som om man tänkte lägga sig och dö. Exporten stoppades, fabriksägarna uppsade sina arbetare, några förpliktelser mot arbetarna och ingångna avtal ansåg sig arbetsgivarna inte ha, utan blev man kastad in i arbetslöshetens stora armé, vilken ökades med det ena tiotusentalet efter det andra. Det märkvärdiga var att levnadsomkostnaderna stodo sig, och har dessa sjunkit mycket sakta. Det är givet, att eventuella besparingar icke kunde räcka så länge, då de regelbundna avlöningarna uteblevo, varför arbetaren inom tämligen kort tid stod utblottad på allt. Staten hade att träda emellan, dels med ett litet understöd, och dels genom igångsättande av s. k. nödhjälpsarbete, en åtgärd som givetvis har varit bra, men har man i alla fall därmed endast lyckats hålla den värsta nöden borta. Var och en förstår, att en nödhjälpsavlöning på 3.50 a 4 kronor inte kan räcka långt, då levnadsindexet var uppe i mellan 150—200 proc. på 1914 års index; den dag som i dag är står detta index inte mindre än i 172 proc. och detta enligt socialstyrelsens statistik.

Det var sålunda även 1921—22 som voro svårast för industrin. Mot hösten förlidet år började det dock att ljusna, i synnerhet vad träindustrin beträffar, och trä är som vi veta landets viktigaste exportvara. Man hade på arbetarehåll anledning se litet ljusare på framtiden, men hur blev det? De avtal, som träffades för 1922, voro i runt tal 50 proc. under 1920 års löner, i vissa fall ända till 60 proc. Man kunde därför med skäl ha väntat att åtminstone dessa löner skulle ha fått stått sig, men nej, i slutet av nov. månad meddelade arbetsgivareföreningen att en sänkning av ytterligare 17 proc. skulle företagas. Det är klart, att arbetarna ansåg detta som en stor förolämpning, och garderade sig till motvärn.

Den grupp av arbetare, som i alla lider varit styvmoderligt behandlad, är skogs- och flottningsarbetarna. Dessa ha emellertid de två sista åren börjat organisera sig, och bildat ett specellt förbund för denna grupp med anslutning till Landsorganisationen. Tidigt på hösten 1922 gjordes från detta förbund framställning till arbetsgivarna om en förhandling så tidigt, att man skulle vara klar då vintern och säsongen för skogsdrivningen var inne, men arbetsgivarna svarade helt frankt, att de inte hade något att resonera om. Den därigenom kastade stridshandsken togs av skogsarbetarne upp med resultat att allt skogsarbete inom landet legat nere hela vintern. Alla försök att skaffa strejkbrytare ha varit fruktlösa. Ett politiskt parti vid namn Bondeförbundet, en sammanslutning av storbönder, som påstår sig vara neutral, då det gäller arbetare och arbetsgivare, tog initiativ och bildade en speciell strejkbrytareorganisation, men även detta misslyckades, enär de icke lyckades få någon anslutning från arbetarehåll; endast storbönderna själva, handlare, bolagstjänstemän, doktorer och dylikt voro pigga på att ansluta sig, och sådant folk är, som vi vet, inte värst livade för att hugga in där det fordras arbete och umbäranden, som en skogsarbetare är utsatt för.

För att om möjligt få ett slut på en konflikt, som hade så vittomfattande konsekvenser som denna, inte minst då det gäller vår handelsbalans, tillsatte regeringen en förlikningskommission med den beprövade förlikningsmannen landshövding Kvarnzelius i spetsen. Denna kommission nu vägrade arbetsgivarna att underhandla, men hade detta dock som följd, att den allmänna opinionen vände sig mot arbetsgivarna. Samtidigt som detta försiggick hade en konflikt inom pappers- och sågverksindustrien utbrutit. Arbetsgivarna hade lockoutat samtliga arbetare inom denna industri, därför att arbetarna inte godtagit den reducering av 17 proc., som förut nämnts, och berörde inte mindre än 65,000 arbetare. Omedelbart efter den strandade förhandlingen med skogsarbetarna, skulle förhandling med de två andra industrierna börja. Landsorganisationen ansåg nu måttet rågat, och beslutade att sätta till alla klutar, som fanns, för att tvinga ett oresonligt arbetsgivaredöme till förnuft, och förklarade därför att ingen som helst uppgörelse kunde komma till stånd inom pappers- och sågverksindustrin, förrän skogskonflikten var löst på ett någorlunda tillfredsställande sätt. Detta hade åsyftad verkan, och en förklaring från arbetsgivareföreningen meddelade, att resp. arbetsgivare voro villiga till en förhandling, naturligtvis med ömsesidiga eftergifter. Givetvis får denna konflikt ändå vissa verkningar för framtiden, därför att den bästa tiden för skogsavverkningen redan gått, och fara är, att nästa sågningssäsong blir mindre livlig på grund av virkesbrist, men i så fall bära arbetsgivarna ensamma ansvaret därför.

Som slutomdöme kan man säga, att den svenska arbetareklassen för närvarande står mitt uppe i en nödsituation, som är värre än vad som på många år varit fallet, och torde detta vara orsaken till den ökade emigrationen. Alla resurser, som finnas, tagas i anspråk för att få till en Amerikabiljett.

Skogsarbetare undergår grym misshandel

(Forts. fr. sid. 1.)

torney-general för Nord Dakota, reste ned och företog en grundlig undersökning, som visade att ynglingen genomgått den ohyggligaste misshandel, som orsakade hans död. Ett flertal ögonvittnen till de brutala misshandlingarna ha avgivit beedigade vittnesmål.

Då ynglingen transporterades till "Camp Clara" voro hans fötter svullna och översålade med bölder, på grund av att hans skor voro för små. Han talade flera gånger till "the whipping boss" för att få nya skor, och klagade också för huvudvärk, men erhöll ingen hjälp. Senare blev han mycket sjuk av feber, och då en läkare var i "campen", förklarade basen Higginbotham att "Tabert alltid klagade över något".

Vid denna tid, då ynglingen var särdeles hårt sjuk, befallde föreståndaren för "campen", att Tabert skulle pryglas, ty Tabert var lat och klagade jämt över att han var sjuk, vadan Higginbotham, "the whipping boss", kallade Tabert ut ur sin bädd och vid skenet av en lägereld, tilldelade den olycklige ynglingen mellan 25—30 slag med en fyra tum bred läderrem, omkring fem fot lång och vägande sju pund. Omkring 85 straffångar åsågo prygelstraffet.,

Tabert, som låg på marken, bad om att bli lössläppt. Han var så svag, att han knappast förmådde ge ett ljud ifrån sig, men prygelutövaren fortsatte att slå, och trampade på offrets huvud för att hålla det i position..... Påföljande dag, lördag, hjälpte en av åskådarna offret till "campen" och på söndag hade Tabert feber. Under tre dagar var han halvt medvetslös och under feberyrsel begärde han vatten, varpå han dog.

Den arme ynglingen låg under tiden på en smutsig brits i skogskojan, utan vård och tillsyn. Strax före hans död hade några av vittnena tillsagt Higginbotham att gå och se till Tabert, något som han vägrade. Dessa vittnen kunna intyga, att Taberts rygg var illa tilltygad, full av sår, svullnader och med upprivet kött. Han begravdes utan några som helst ceremonier, iklädd ett par byxor, som efterlämnats av en förrymd negerfånge.

Händelsen har naturligtvis framkallat en god del sensation. Ynglingens föräldrar har stämt The Putman Lumber Company med begäran om $50,000 skadeersättning, och prygelutövaren kommer att anklagas för mord. "States-Attorney" Grimson är i spetsen för en insamling, för att finansiera rättegångens framförande inför grand jury i Florida och för anskaffandet av vittnen, som nu äro vitt skilda. Det är nämligen två år sedan händelsen försiggick. Affären kommer också inför legislaturen i Florida, i form av en begäran att straffarbetslagen förändras därhän att i framtiden en man eller yngling, ej kan arresteras endast av den grund att han är arbetslös och "pank", och sedan överantvardas till brutala privata korporationer för att av dem exploateras och godtyckligt misshandlas, och som i detta fall — mördas.

Amundsen på väg till Nordpolen

Reser från Wainwright pr luftskepp den 21 juni

Den 21 juni bär det äntligen av till nordpolen för Roald Amundsen. Sagda dag ämnar han nämligen starta från Wainwright för att flyga över polen, enligt meddelande i ett brev, som i dagarna mottagits från den store forskningsresanden av kapten John Backland i Seattle, Washington. Solen sprider nämligen vid den tidpunkten ständigt dagsljus över de arktiska trakterna, och man hoppas även kunna draga nytta av sydlig vind.

I brevet, som kapten Amundsen skrivit från Nome, Alaska, där han övervintrar, meddelar han, att han snart ämnar begiva sig till Wainwright, där aviatören löjtnant Oscar Omdal, som skall föra aeroplanet över polen vistats sedan i höstas och tagit vård om den flygmaskin, som skall användas vid denna epokgörande flygning. Maud befinner sig nu 200 mil norr om Wrangel Island och driver långsamt mot nordpolen.

Flera försiktighetsmått ha vidtagits för denna flygning. Så har enligt ett telegram från Nome i söndags dess handelskammare beslutat att föranstalta om en kedja signaleldar, som skall föra nyheten om starten från Wainwright till den närmaste radiostationen, fyra hundra mil därifrån. Mellan tjugu och trettio sådana eldar skola uppgöras av eskimåer utmed kusten från Wainwright, nära Point Barrow, till Noorvik vid Kobuk river, norr om Berings sund, där det finnes en trådlös telegrafstation. Man beräknar, att nyheten om starten på så sätt skall nå Naarvik inom några timmar. Därifrån skall man sedan telegrafera till Spetsbergen, där aeroplan äro redo att komma till undsättning, om sådan skulle behövas.

TEATRARNA

Winnipeg. "It's A Boy!" är det komedidrama, rolighetsfesten för säsongen, som de permanenta skådespelarna vid Winnipeg teater bjuda sina teaterbesökare denna vecka. Ryktet av denna komedi har spritt sig hit från New York, och teaterbesökare äro mycket ivriga att se Winnipegversionen av den populära farsen. Mr och mrs Blake och en mycket ung Blake äro huvudpersonerna, kring vilka handlingarna röra sig. Då unge mr Blake får underrättelsen om att "det är en gosse," så sväller han av stolthet och ambition och beslutar sig för att ge den nya telningen de bästa tillfällen i världen.

Mrs Blake är naturligtvis enig med sin man häri, och under sina strävanden att på en liten lön söka uppnå en högre social ställning i storstaden förlora föräldrarna allt de hålla kärt och måste snart återvända till landsortsstaden, där de äntligen finna lyckan.

Det är en trevlig komedi, som emellertid ej saknar sina tragiska stunder och sin moraliska tendens.

På Orpheum gives denna vecka "The Unknown" med Henry B. Walthall som huvudfigur. "A Lesson in Golf" är en rolig komedi med trevliga episoder. Alexander Morrison och Clara Howard, den musikaliska komediflickan, deltaga i rollerna och hålla humöret uppe. Mabelle och Antonio de Marcos och "The Seven Musical Sheiks" är en veritabel virvelvind av färger, handlingar och ljud. Saxofonisten Ruth Glanville hanterar sitt instrument på ett mästerligt sätt. Ett annat stycke, som är fullt av glada färger och härliga kostymer etc., är "A Happy Medium."

Starland bjuder denna vecka på "Brothers Under the Skin", berättelsen om två gifta par, som på skilda håll och under olika förhållanden möta livet, men vilka hotas av skeppsbrott på grund av hustruns benägenhet att undvika allt ansvar här i livet och föredrager att roa sig och ha det trevligt. Det är utfört med en viss dramatik, med något av komik över det hela.

Eddie Polo uppträder i fjärde kapitlet av "Captain Kidd." Varje kväll presteras dessutom ett musikaliskt program av Marshall och Johannson samt "The Two Redheads," som sjunger och dansar.

Varje lördagseftermiddag matiné för barn.

Nästa vecka spelas "Ninety and Nine."

Starland giver alltid goda program, och det är ett nöje att rekommendera denna teater.

Pantages. Ett av de mest tilldragande spel, som någonsin presterats, drager nu fullt hus till Pantages, som visar "The Whirl of the World." Det förekommer 25 flickor och ett antal män i sällskapet, och det är sprittande livligt och fullt av uppsluppna poänger. Som burlesk är den trevlig, och den saknar ej heller goda sångare och dansare. Edvard Carltons solon äro särdeles goda. För övrigt upptager programmet ett stort antal goda punkter och prestationer, och musik är i allo förstklassig.

STARLAND
The Theatre Beautiful

SPELAR NU

"BROTHERS UNDER THE SKIN"

"WHEN HENPECKED HUSBANDS TURN CAVEMEN"

En överdådigt rolig pjäs

ÄVENSÅ

EDDIE POLO

i fjärde kapitlet av Jack Londons berättelse

"DANGEROUS WATERS"

vilken endast visas under matiné

VARJE KVÄLL, KL. 8.30 E. M.

"THE TWO RED HEADS"

och

MARSHALL JOHANNSON

med Dolman vid Orgeln

MED BÖRJAN MÅNDAG

"THE NINETY AND NINE"

NI BEHÖVER PAPPER

Kuvert och övriga

TRYCKSAKER

Sänd Er order till

CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd.

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

KOMMUNISTERNA I MEXIKO I KAMP MOT SPRITEN.

Vera Cruz, Mexico. — Spritens verkningar blir allt mer kända bland arbetarna i detta land, men sprit i stora mängder och i olika former, är ännu förtärd av proletariatet — såväl som av de välburgna klasserna.

Ett nummer av El Frente Unico, kommunisternas dagliga tidning här, bar nyligen följande ord, tryckta med stor stil:

ALKOHOL

Förtärd i en kamin, åstadkommer hetta.

Förtärd i en ångmaskin åstadkommer kraft.

Förtärd i er mage, åstadkommer sjukdom och död.

Arbetare, det kan väl inte vara er mening att söka konkurrera med kaminen och ångmaskinen. — —

Det säges att järnvägsarbetarna i Montery ha hindrat en rörelse, igångsatt av krögarna, att slopa lagen, som förbjuder servering av spirituosa på lördagsnätter och om söndagarna. Krögarna organiserade en parad för att övertyga kommunalstyrelsen att folkviljan stod bakom deras rörelse. När verkstadsarbetarna och järnvägsmännen fipgo höra detta, lade de genast ned sina verktyg och organiserade en motprocession. De två processionerna möttes och några minuters het strid blev följden. Krögarna drevos undan och arbetarna marscherade till rådhuset, där de tillsade rådmännen att de voro motståndare till att krogarna öppnades på lördagskvällarna och söndagarna, emedan detta skulle fresta arbetaren till att slösa bort sina pängar och nedsätta hans hälsa. Lagen blev inte återkallad.

Livets vanskliglhet.

Andersson (gift): — Gift eller ogift, ja! Vem har det bäst, tror du?

Pettersson (ungkarl): — Tja, en gift karl har bara ett kvinns att vara rädd för, men en ungkarl får lov se upp med alla.

Två kolingar mötas utanför ett butiksfönster, där det skyltas med sprittermometrar:

Den förste: — Ska vi slå sönder rutan och knycka en sån där, så får vi oss en nubbe.

Den andre: — Nej, vänta tills det blir varmare, så blir det mera.

Till svenskarna i Amerika

Undertecknad komité har just mottagit ett telegram från generalsekreteraren för Jubileumsutställningen i Göteborg 1923 med anmodan att å staden Göteborgss och å utställningsstyrelsens vägnar inbjuda alla dem som intresserat sig för Svensk-Amerikas deltagande i utställningen att närvara vid det högtidliga öppnandet den 8 maj.

Man vet, att konungen i egen person kommer att förklara utställningen öppnad. Vidare detaljer angående högtidligheterna hava ännu ej nått komitén, men så mycket är säkert, att programmet blir enastående vackert och storstilat.

Medan denna inbjudan i första rummet gäller dem som tagit aktiv del i förberedelserna, är det både Göteborgs stads och utställningssyrelsens önskan att så många Amerika-svenskar som möjligt samlas i Göteborg den 8 maj för att taga del i fästligheterna förenade med det officiella öppnandet. Alla skola mottagas med öppna armar och bli föremål för den varma gästfrihet för vilken Sverige med rätta är berömt.

New York, den 23 Mars, 1923.

Centralkomiten för Svensk-Amerikas deltagande i Jubileumsutställningen i Göteborg 1923.
Gustav Sundelius, sekr.

Farmare, se hit!

Om ni är i behov av hjälp på farmen under vår- och sommararbetet, låt oss veta, och vi skall skaffa folk för eder.

Rätt många unga män och flickor hava ankommit från gamla landet i den sista tiden, och de äro angelägna om att få arbete snarast möjligt.

Skriv till Svenska Canada Tidningen, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man., med uppgift om hur många ni behöver, samt vad ni är villig att betala, och om ni är villig att förskottera 1c. fare, o.s.v., och vi skola besörja resten.

AGENTER ÖNSKAS

för att försälja förstklassiga matvaror direkt till farmarna. Tillskriv oss för närmare upplysningar.

REDBO LIMITED

241 Isabel St., Winnipeg, Man.